

Jeg troer derfor ikke, at det gaaer an at bestemme, at disse Forelæsninger skulle holdes uden særskilt Betaling, med mindre man giver et passende Bederlag for det Tab, de Paa-gjældende lide, eller ogsaa først lader Forandringen indtræde efterhaanden, som de vedkommende Professorer gaae af; men dertil er der jo heller ikke taget Hensyn i Forslaget, og jeg haaber derfor, at de ærede Forslagsstillere selv ville finde det rigtigt ikke yderligere at forsøge paa at sætte dette Forslag igjennem. Jeg skal forøvrigt meget villigt erkjende, at der har været god Anledning til at bringe dette Spørgsmaal paa Bane, og jeg skal ogsaa erklære mig villig til at virke Mit til en Forandring i saa Henseende, navnlig derved, at de Professorer, der for Fremtiden blive ansatte, ikke skulle have noget Honorar for flige Forelæsninger, eller ogsaa, hvad jeg snarere vilde være tilbøjelig til, da jeg ikke kunde ønske, at der skulde blive en saadan Forskiel i Professorernes Stilling, ved at fremkomme med et Forslag om en passende og billig Godtgørelse for dem, hvem disse Indtægter ere tilfagte som en Ret ved deres Tiltrædelse til Professoratet. Imidlertid vil der jo i saa Henseende være forskellige Hensyn at tage, som ikke kunne gjøres til Gjenstand for Discussion under denne Sag. — Det er jo bekjendt, at Professorerne skulde holde offentlige Forelæsninger i de Hovedfag, som de have med at gøre; og at de ethvert Semester skulle holde een Forelæsning uden Betaling, men hvorvidt den holdes eller ikke, hvorvidt der vælges de Themaer til offentlige og private Forelæsninger, som kunne findes passende, er Noget, som man ikke her kan afgjøre. Derimod er der naturligvis ikke foreskrevet Noget om de Dvelfer, hvis Omfang kan være af større og forskjellig Art; det er jo ganske vist, at der er nogle Professorer, som ere særdeles stiftede for en vis Art af saadanne Dvelfer og have særlige Anlæg derfor, medens der ere Andre, der kunne være fuldkommen saa vel paa deres Plads, men dog ikke have de Gaver og den Udholdenhed og de physiske Kræfter, som der udfordres til at holde flige Dvelfer. Uagtet jeg derfor paa ingen Maade, som jeg allerede har udtalt, skal nægte, at

jeg troer, at der er god Anledning til, og at det i det Hele maa betragtes som ønskeligt at kunne bringe dette hele Betalingsystem ud fra Universitetet og gribe Leiligheden dertil ved en heel Lønningsforandring, saa troer jeg dog ikke, det vilde være rigtigst at gjøre det paa den Maade, ved tredie Behandling af Sagen at stille Forslag desangaaende. Jeg troer, det maa skee i Continuitet af denne Lov; — de Bestemmelser, der indeholdes i enkelte Paragrapher, navnlig i § 3, ville ikke undgaae at komme for ved næste Finantslovs Behandling, og jeg skal erklære mig villig til da at faae dette Spørgsmaal bragt frem. — Hvad den anden Bestemmelse angaaer, som den ærede Rigsdagsmand foreslaaer, og som han selv har sagt var af uordenet Betydning, saa er jeg bange for, at der ikke er mange af de ærede Forslagsstillere, der forstaae, hvad der handles om, og jeg er ikke vis paa, at den ærede Rigsdagsmand selv forstaaer det. Sagen er ganske simpelt den, at der forekommer paa Finantsloven en Post, som gaaer ud paa, at der bevilges et Beløb af 2,000 Rd. til forskellige Udgifter ved Universitetet, navnlig til Trykning, Correspondence etc.; derfra gaaer imidlertid Broderparten, nemlig 1,700 Rd., bort til Trykningsudgifter til selve Universitetet, og der bliver den lille Rest 300 Rd. tilbage, med Hensyn til hvilken det er bestemt, at detaf kan ydes Bidrag til Professorerne, omtrent saaledes, som det her af den ærede Rigsdagsmand er bestrebet; dernæst er der en Accord med en Bogtrykker om, at han paatager sig at trykke Alt, Universitetet vedkommende, og desuden et bestemt Antal Ark udenfor de egentlige Universitetsager, for en Betaling af 6 Rd. Arket; — det er en Accord, som kan træffes med enhver Bogtrykker, og det vedrører altsaa slet ikke Spørgsmaalet her — der er ikke paa nogen Maade Tale om Triark, Spørgsmaalet er kun, om der kan ydes — hvad der som bekjendt siden Finantsloven for 1852 er tilstaaet — Universitetet dette meget lille Beløb af 300 Rd. at raade over, hvoraf der da foruden, hvad der forbruges til Correspondence, kan paa den nævnte Maade tilstaaes Hjælp til Professorerne til Trykning af saadanne Sager, som antydet. Det vilde